1972. SEP 17

SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR HIRDETŐ BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 81

Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

ORSZÁG VILÁG

Budapest

613.79

Csak csendesen

Hol van már az az idő, amelyre Petőfi verse emlékeztet: „A nap lement, — eljött a csend." A csend ma már igen ritka vendég nálunk, bár egyre többen hiányolják távollétét: zajellenes bizottságok alakulnak, felmérések készülnek, kiállítások és írások tucatjai foglalkoznak a csenddel, jobban mondva a lárma megszüntetésével. Ám a nagyvárosi ember egyelőre kénytelen tudomásul venni, hogy körülötte milyen vígan zajlik az élet, még akkor is, ha ez a „vigalom" nemcsak az utcán követi, de bekopogtat, bezörög, betolakszik utána az otthonába is. Egy kimutatás szerint az NSZK-ban mintegy 30 millió ember panaszolja, hogy hovatovább szinte elviselhetetlen az a lárma, melynek az utcán, a munkahelyén vagy az otthonában ki van téve. Közismert az is, hogy több nagy repülőtársaságot perelnek manapság világszerte a repülőtér környékén lakók, mert a fel- és leszálló gépek ijesztő zúgása tönkreteszi idegrendszerüket. Példákért nekünk sem kell a szomszédba menni. Nemrég jelent meg a hír arról, hogy az ország legnagyobb üzemében, a vasútnál — különösen a Dieselmozdonyok megszaporodása óta — növekedett a hallászavarral küzdő vasutasok száma: az erős zúgás következtében új foglalkozási betegség lépett fel, a zajneurózis. Egy másik — szakszervezeti — állásfoglalás szerint meg főképpen a könnyűipari üzemek zajossága kifogásolható. Az orvosok pedig azt mondják, bármi legyen is a zaj forrása, az sokféle betegséget okozhat: a teljes süketségig terjedő halláskárosodást, szívbántalmakat, krónikus fejfájást, gyomor- és bélzavarokat.

S mivel Budapesten nagyon sok ezren vannak kitéve a zajártalom veszélyének, örömmel üdvözöljük a KÖJÁL kezdeményezését, mely szerint a közeljövőben össze kívánja hívni a „zajos üzemek" vezetőinek, szakszervezeti funkcionáriusainak és egészségügyi szakembereinek a konferenciáját. Most igazán kézenfekvő, hogy azt kívánjuk: folyjék hangos vita a csendről! Másokat pedig arra intsünk: Csend legyen! Hadd dolgozzék a csend-konferencia!

(kókai)